Право як комерційний актив

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Передбачуваність і погляд купця

Для купців Сінгапуру правова інфраструктура коронної колонії була активом. Вона давала їм суди з професійними суддями та правом на апеляцію, комерційне право, зрозуміле їхнім кореспондентам у Лондоні, і законодавчий орган, у якому їхні представники могли впливати на нові закони. Вона захищала їхнє майно, забезпечувала виконання їхніх договорів і дозволяла засновувати компанії з обмеженою відповідальністю. Стабільна валюта, забезпечена фунтом стерлінгів, зменшувала ризики торгівлі та інвестицій.

Ці активи приваблювали капітал і бізнес. Британські банки, страхові компанії та судноплавні лінії відкривали філії в Сінгапурі, бо могли покластися на його правову систему. Китайські купці, поряд зі своїми громадськими інституціями, використовували колоніальні суди та інструменти англійського

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

права, щоб структурувати свій бізнес і родини. Так правова система допомогла Сінгапуру стати комерційною та фінансовою столицею Британської Малаї й вузлом для ширшого регіону.

Межі колоніального правопорядку

Колоніальний правопорядок мав і межі, про які варто сказати. Він не був демократичним: офіційна більшість у Законодавчій раді дозволяла урядові ухвалювати заходи всупереч запереченням неофіційних членів, а більшість мешканців не мала політичного голосу. Нагляд за китайським населенням спирався на такі інструменти, як висилка небажаних іммігрантів, що дозволяло депортувати людей без гарантій кримінального процесу.[1] Доходи колонії й далі значною мірою залежали від опіумного відкупу, як показано в розділі IV частини A.

Ці межі не завадили комерційному успіхові. Деякі з них згодом успадкувала незалежна держава, яка зберегла сильну виконавчу владу, дисциплінований правопорядок і обережний підхід до представницької політики. Наскільки фінансовому центру потрібні демократичні інституції, а наскільки — верховенство права у вужчому сенсі передбачуваного й неупередженого правосуддя? Історія Сінгапуру дає на це питання особливу відповідь. Частина F цієї книги повертається до нього.

Порівняння з Женевою

Женева в той самий період ішла зовсім іншим шляхом. Після федеральної конституції 1848 року швейцарське комерційне право уніфікували на федеральному рівні Зобов'язальним

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

кодексом (Code of Obligations) 1881 року. Він набрав чинності 1883 року й дав швейцарському бізнесу сучасне кодифіковане право договорів, торговельних товариств і оборотних цінних паперів.[2] Законодавчий орган Женеви був виборним, її суди входили до системи демократичного кантону, а банкіри брали участь у політиці як громадяни.

Спільне між двома містами — у результаті: в обох випадках постав правопорядок, який купці й банкіри вважали надійним. Відмінність — у засобах. Женева будувала комерційне право через демократичне законодавство та континентальну кодифікацію, а Сінгапур отримав його через колоніальні ордонанси та англійське загальне право. Цей контраст передвіщає відмінності в регуляторному стилі, які розглянуто в частинах E і K. Швейцарське фінансове регулювання спирається на докладні федеральні закони, тоді як сінгапурське більше покладається на потужного регулятора з широкою дискрецією.

У цифрах

Петиція купців до парламенту: жовтень 1857 року, представлена в Палаті лордів 10 березня 1859 року; торговий оборот Сінгапуру — понад 12 млн фунтів на рік. Закон про Стрейтс-Сетлментс: 10 серпня 1866 року. Передача під управління Колоніального міністерства: 1 квітня 1867 року. Законодавча рада на момент утворення: чотири члени. Перший азійський член: Ху А Кай (Hoo Ah Kay), 1869 рік. Кримінальний кодекс: Ордонанс № 4 1871 року, чинний з 16 вересня 1872 року. Ордонанс про докази: № 3 1893 року. Суддів Верховного суду з 1885 року: чотири. Рада валютних комісарів: створена 1897 року, банкноти з 1899 року. Прив’язка

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

стрейтс-долара до фунта стерлінгів з 1906 року: два шилінги чотири пенси. Населення колонії: 306 775 осіб у 1871 році та 572 249 осіб у 1901 році.[3]

Примітки

1. Wikipedia, “Secret societies in Singapore” (дата звернення: жовтень 2026 р.), про Peace Preservation Act 1867 року, який дозволяв затримувати й депортувати засуджених китайських іммігрантів. ↩
2. Швейцарський федеральний Зобов’язальний кодекс від 14 червня 1881 року набрав чинності 1 січня 1883 року, а 1911 року його переглянули й включили до системи Цивільного кодексу; щодо женевської перспективи див. Ressos, *Genève, place financière internationale*, частина D. ↩
3. Wikipedia, “Straits Settlements” (дата звернення: жовтень 2026 р.): населення “306,775 in 1871” і “572,249” у 1901 році. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.